

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Livsmedelsverket

Yttrande över förslag till ändring Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2014:4) om livsmedelsinformation

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen avser förslag om att restauranger och andra storhushåll ska lämna konsumenterna information om ursprungsland för färskt, kylt, fryst och malet kött av nöt, svin, får, get och fjäderfä som används som ingrediens i de måltider som serveras. Med ursprungsland avses uppfödningens land för det djur som köttet kommer från. Förslaget innebär att uppgifterna kan tillhandahållas skriftligt eller muntligt.

Bestämmelserna om obligatorisk ursprungsinformation för kött som serveras på restauranger och i andra storhushåll föreslås införas i Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2014:4) om livsmedelsinformation och gälla under två år.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I konsekvensutredningen anges att regeringen i juli 2018 gav Livsmedelsverket i uppdrag att identifiera vilka underlag som krävs för en svensk anmälan till EU-kommissionen om ursprungsmärkning av kött och fisk som serveras på restauranger och i andra storhushåll. Uppdraget redovisades till Näringsdepartementet i december 2018. Det framgick då att Sveriges anmälan till kommissionen ska bestå av föreskriftsförslag, resultat från en attitydundersökning riktad till svenska konsumenter och en redogörelse för sambandet mellan ursprung och kvalitet. I juli 2019 gavs Livsmedelsverket ett uppföljande uppdrag att ta fram de efterfrågade underlagen, vilka nu remitteras.

Det uppges också att utgångspunkten för förslaget är skydd av konsumenter och att fler konsumenter ska ha förutsättningar att göra informerade val av kött som ingår i måltider som serveras på restauranger. Vidare uppges att den möjlighet som EU ger medlemsstaterna att föreskriva om ursprungsmärkning syftar till att ge konsumenterna möjlighet att göra medvetna och informerade val om det kött de äter.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets bakgrund och syfte är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I konsekvensutredningen anges att en alternativ åtgärd är att behålla befintlig reglering med frivillig information om ursprung. Informationen ska följa den övergripande lagstiftningen på området, som finns i förordning (EU) 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna. För den frivilliga informationen gäller exempelvis att denna inte får vilseleda konsumenten om livsmedlets rätta ursprung. Ett exempel på vilseledande kan vara att ha svenska flaggor på en meny med köttbullar som baseras på importerat kött. Detta skulle vara en mindre restriktiv åtgärd, då det tillåter att företag själva beslutar om de ska informera eller inte. Frivilligheten riskerar inte heller att påverka den fria rörligheten av varor inom EU i samma omfattning som obligatoriska krav. Frivillighet innebär dock att konsumenterna åläggs ansvaret för att kunna göra informerade val. Då det finns indikationer på att konsumenter inte har betalningsvilja för ursprungsinformation, trots att de önskar få informationen. Konsumenterna är troligen inte beredda att betala ett högre pris som kompenserar företagen för eventuella merkostnader. Företagen behöver exempelvis upprätta system för ändamålet, avsätta personal för den extra arbetsinsats som kommer krävas samt möjligen också ägna sig åt införsäljningsarbete. Förslagsställaren anser att mycket därför talar för att restauranger inte kommer att vidta frivilliga åtgärder för ursprungsinformation i högre omfattning än idag.

I konsekvensutredningen uppges också att EU-kommissionen nu utreder förutsättningarna för en utvidgning av de obligatoriska uppgifterna om ursprung för vissa produkter och att förhandlingar och samråd för närvarande pågår med intentionen att kunna föreslå åtgärder till 2023. Ett alternativ är därför att invänta EU-kommissionens förslag. Förslagsställarens bedömning är dock att mycket pekar på att EU-kommissionen kommer att förorda frivilliga åtgärder.

Ytterligare en alternativ lösning skulle, enligt förslagsställaren, vara en mer strikt reglering av hur ursprungsinformationen ska tillhandahållas. En sådan alternativ reglering skulle kunna innebära att restaurangerna och övriga storhushåll skulle vara skyldiga att skriftligen tillhandahålla informationen till konsumenten. Det skulle exempelvis explicit behöva framgå av menyn eller i skrift på annan synlig, lättillgänglig plats. En sådan reglering skulle underlätta för konsumenten, som då regelmässigt skulle få informationen utan att behöva aktivt efterfråga den. Mot bakgrund av de ytterligare kostnader som en sådan alternativ lösning skulle innebära bedöms dock den nu föreslagna lösningen vara mindre omfattande och mindre ingripande och därmed även mer lämplig. Bedömningen baseras på en avvägning mellan möjligheten att nå det regeringen vill uppnå och branschens möjlighet att följa den nya regleringen. Hänsyn har således tagits till de kostnader och administrativa bördor som förslaget uppskattas medföra.

När det gäller effekterna av om regleringen inte kommer till stånd uppges att efterfrågad effekt är att fler konsumenter ska ha förutsättning att göra informerade val vad gäller det kött som ingår i måltider som serveras på restauranger. Uppskattningar utifrån tidigare undersökningar och uppgifter från branschen visar, enligt förslagsställaren, att merparten av restaurangerna inom privat sektor troligtvis inte informerar om ursprung. Om fler konsumenter kan göra informerade val anser förslagsställaren att konkurrens på lika villkor i livsmedelskedjan i viss utsträckning kan säkras. Det uppges att informerade val också till viss del kan anses vara en förutsättning för att samhället ska kunna uppnå en hållbar livsmedelskedja.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen uppges att enligt artikel 39 i förordningen (EU) nr 1169/2011 får en medlemsstat, i enlighet med förfarandet i artikel 45, anta åtgärder enligt vilka det krävs ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel, om det motiveras av (bland annat) ett skydd för konsumenterna. Av artikeln framgår vidare att medlemsstaterna får införa åtgärder rörande obligatorisk uppgift om livsmedels ursprungsland eller härkomstplats endast om det finns ett bevisat samband mellan vissa kvaliteter hos livsmedlet och dess ursprung eller härkomstplats. En sådan reglering syftar till att ge och värna konsumentens möjlighet att göra medvetna och informerade val. I de fall en medlemsstat vill föreskriva i enlighet med bestämmelsen måste förslaget anmälas till EU-kommissionen innan beslut kan fattas. När medlemsstaterna anmäler dessa åtgärder till kommissionen ska de lägga fram belägg för att en majoritet av konsumenterna anser att denna uppgift är mycket viktig. Att möjliggöra för konsumenten att göra informerade val anses vara i linje med att skydda konsumenten. Om det behövs för att skydda människors liv eller hälsa eller annars för att tillgodose konsumentintresset får Livsmedelsverket enligt 7 § livsmedelsförordningen (2016:813) meddela föreskrifter om märkning och presentation av livsmedel.

Förslagsställaren bedömer att regleringen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I remissen uppges att vid planering av tidpunkt för ikraftträdandet behöver hänsyn tas till att de nationella bestämmelserna ska anmälas till EU-kommissionen och övriga medlemsstater innan beslut kan fattas. Livsmedelsverket har av regeringen fått i uppdrag att ta fram ett underlag för en sådan anmälan till EU-kommissionen, och verket ska redovisa uppdraget till regeringen senast den 30 juni 2021. Regeringen behöver sedan besluta om en sådan anmälan till EU-kommissionen. Mot bakgrund av rådande pandemi och det sårbara läget som restaurangbranschen befinner sig i bör det noga övervägas när bestämmelserna bör träda i kraft.

Vad gäller behov av särskilda informationsinsatser uppges att det finns ett behov av att informera dem som berörs av föreskrifterna både avseende föreskrifternas innehåll och hur man på lämpligt sätt kan tillgodose de krav som ställs. Livsmedelsverket behöver även uppdatera nu befintlig information om livsmedelsinformation och eventuellt utarbeta målgruppsanpassad information.

Föreskrifterna föreslås gälla i två år. I slutet av den tidsperioden bör, enligt förslagsställaren, en utvärdering göras gällande måluppfyllelse och en uppföljning bör göras avseende en eventuell förlängning.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen anges att förslaget berör storhushåll i privat och offentlig sektor som erbjuder måltider från färskt, fryst eller malet kött av nöt, svin, får, get och fjäderfä som ingrediens i måltiden. Storhushåll definieras som varje anläggning (inklusive ett fordon eller ett fast eller mobilt försäljningsstånd) vilken i sin affärsverksamhet tillagar livsmedel färdiga att konsumeras av

slutkonsumenterna. Storhushåll kan, enligt förslagsställaren, exempelvis vara restauranger, caféer, personalrestauranger, cateringföretag eller restauranger inom vård, skola och omsorg, men även till exempel dagligvarubutiker som har salladsbarer.

Det uppges att år 2019 fanns det totalt cirka 71 700 livsmedelsanläggningar som skulle kunna beröras av förslaget. De berörda anläggningarna finns till exempel inom dagligvaruhandel (8 115 anläggningar), mobila verksamheter (2 317 anläggningar), storhushåll (47 011 anläggningar) och inom vård och omsorg (14 296 anläggningar). Enligt förslagsställaren kan uppgifterna om antalet livsmedelsanläggningar dock inte direkt omsättas till antalet livsmedelsföretag, då ett livsmedelsföretag kan ha flera anläggningar. Alla anläggningar uppges heller inte ha näringsverksamhet, det vill säga bedriver affärsinriktad verksamhet med vinstintresse, men företag med näringsverksamhet kan finnas både i privat och offentlig sektor. Livsmedelsverket har i konsekvensutredningen gjort en överslagsräkning över antalet företag med närings- respektive utan näringsverksamhet som berörs av förslaget. Där uppskattas antalet livsmedelsföretag till cirka 52 600, varav antalet livsmedelsföretag med näringsverksamhet uppskattas till cirka 38 600. Det antas att företag med näringsverksamhet berörs i stor utsträckning. Det finns en tabell där antal anläggningar redovisas utifrån kategorierna ovan och hur många av dessa som har företag med näringsverksamhet samt om de berörs i stor eller viss utsträckning. Anläggningar inom handel (8 115 stycken) kan inkludera dagligvaruhandeln, servicebutiker, drivmedelsbutiker eller liknande som tillhandahåller produkter som inte är färdigförpackade. Enligt beräkning utifrån uppgifter om SNI-koder i SCB:s företagsregister motsvarar 1 företag cirka 1,4 anläggningar. Antal anläggningar kan därför, enligt förslagsställaren, översättas till 5 796 livsmedelsföretag. Samtliga av dessa uppges ha näringsverksamhet. Branschorganisationen Svensk dagligvaruhandel uppges ha 3 200 butiker och organiserar drygt 97 procent av marknaden inom dagligvaruhandeln. Enligt Svensk Dagligvaruhandel har cirka 20 butiker egna restauranger. Uppskattningsvis 40 procent, vilket motsvarar 1 300 företag, har salladsbar eller delikatessdiskar som kan möjliggöra förpackning av lunchlådor efter konsumenternas önskemål. Det handlar troligen om större livsmedelsbutiker. Dessa butiker berörs av de nya reglerna i hög grad om de själva tillagar köttet som serveras. Resterande, det vill säga butiker som inte har salladsbar eller delikatessdisk, kan därmed översättas till 4 496 företag. Dessa antas vara berörda i viss, eller liten, utsträckning.

Förslagsställaren redovisar i tabellform företagens storlek uppdelat på företag inom dagligvaruhandel respektive restauranger. Uppgifterna uppges vara ungefärliga och utgår från SCB:s statistik. Det uppges i en sammanfattning att drygt 9 procent klassificeras som enmansföretag, 55 procent som mikroföretag och 30 procent som småföretag. Förslagsställaren bedömer att merparten av de berörda finns inom större livsmedelsbutiker. I restaurangbranschen är nästan 12 procent enmansföretag, 72 procent mikroföretag och 15 procent utgörs av småföretag.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställarens redovisning är uttömmande och väl strukturerad när det gäller berörda företag utifrån antal, storlek och bransch och finner därför att redovisningen är godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa och andra kostnader samt påverkan på företagens verksamhet

I konsekvensutredningen uppges att förslaget med obligatorisk ursprungsinformation skulle innebära ytterligare krav på framförallt särskilt hållning av olika köttslag med olika ursprung och informationsöverföring till konsument. Det medför således ökade administrativa kostnader. Det uppges att restauranger som serverar måltider med färskt, kylt eller fryst kött av svin, får, get och fjäderfä som ingrediens har information om köttets ursprung vid inköpet, eftersom dessa typer av kött omfattas av harmoniserade bestämmelser om ursprungsinformation. De administrativa kostnaderna för att inhämta informationen

kan därför antas vara liten. Det uppges också att förslaget inte omfattar hästkött, renkött eller kött från vilt, och omfattar heller inte köttberedningar eller köttprodukter.

De mest omfattande kostnadsposterna bedöms vara:

- Serveringspersonal ska kunna ge verifierbar information, skriftligt eller muntligt.
- Kunnandet och beredskapen hos personalen att ge informationen måste finnas och det ska tydligt framgå för konsumenten.
- System för att säkerställa att uppgifterna följer med i alla led.
- Tidsåtgång för att hålla information om ursprung uppdaterad.
- Kostnad vad gäller att uppdatera menyerna om livsmedelsföretagaren väljer att tillhandahålla informationen skriftligt.

Förslagsställaren uppger att förslaget medför att nya rutiner behöver tas fram och följas vad avser till exempel särhållning av olika köttslag och informationsöverföring till konsumenterna. Tidsåtgången för detta skiljer sig mellan olika anläggningar, mot bakgrund av exempelvis dess storlek, vilken slags inrättning det är och vilka rutiner som finns i dagsläget. Restauranger med stora variationer i menyn och varierade inköpskanaler kommer, enligt förslagsställaren, att få högre administrativa kostnader relativt restauranger med små variationer. Frekvent byte av meny eller delar av menyn från dag till dag (exempelvis för luncherna) påverkar också tidsåtgång. Det uppges att det inte är ovanligt att restauranger byter ursprung på råvarorna i en och samma rätt. Kött köps in utifrån tillgängligt utbud och prisläge och ursprunget kan därmed variera från dag till annan eller till och med förändras avseende samma rätt under samma dag.

Det uppges vidare att det kan uppstå behov av informationsöverföring mellan kock och serveringspersonal. Om ursprunget dessutom ofta ändras, till exempel under en och samma dag, kan det bli nödvändigt med skriftlig dokumentation för att säkerställa rätt informationsöverföring. Kravet på att information om ursprung måste följa med i alla led bedöms möjligen ge konsekvenser i form av mer svinn. Det kan, enligt förslagsställaren, uppstå lägre incitament att ta vara på exempelvis putsbitar och fett, eftersom det alltid måste säkerställas att information om ursprung följer med ut till slutkonsumenten. Det uppges dock alltid finnas möjlighet att ange informationen "kött från EU-länder" eller liknande. Restauranger kan eventuellt behöva anpassa sina inköp av kött och sin sammansättning av leverantörer. Förslagsställaren anser att det exempelvis inte är otänkbart att det kommer att vara ekonomiskt fördelaktigt eller bekvämare för några restauranger att övergå till att laga måltider med kött från prefabrikat.

Det uppges att Svensk dagligvaruhandel uppskattar tidsåtgången för att ha verifierbar muntlig information om ursprung gällande kött i olika maträtter till cirka 60 minuter per dag och företag. Resterande företag inom dagligvaruhandeln (4 496 företag) utgörs, enligt förslagsställaren, troligtvis till stor del av små butiker. För mindre företag kan det räcka med enklare system för informationsöverföring, exempelvis att de kan förlita sig på muntlig information. Branschorganisationen bedömer det troligt att dessa kan lägga betydligt mindre tid på att uppfylla kraven. Ett antagande är att den genomsnittliga dagliga tidsåtgången för butiker som berörs i liten utsträckning är 11 minuter per företag och dag.

Branschorganisationen Visita uppges inte ha ett generellt svar på tidsåtgång på grund av variationer i restaurangers utbud och affärsmodeller. Enligt förslagsställaren beskriver Visita tidsåtgången som omfattande. Visita antar att företag i restaurangbranschen inte kommer att använda system för informationsöverföring i lika stor utsträckning som företag inom dagligvaruhandel.

Branschorganisationen uppges uppskatta att det finns cirka 4 200 restauranger som idag är anslutna till frivilliga system eller informerar och ursprung frivilligt. Eftersom det inte går att utesluta att dessa måste

införa vissa förändringar i verksamheten med regler på att informera om ursprung, tas även dessa med i uppskattningen av administrativa kostnader.

Det finns, enligt förslagsställaren, även administrativa kostnader för verksamheter utan näringsverksamhet i offentlig sektor. Förslagsställaren antar att en relativt högre andel offentliga verksamheter redan informerar om ursprung, eftersom dessa delvis har ett kommunikativt syfte med maten. Eftersom de verksamheter som inte bedriver näringsverksamhet i regel är skattefinansierade har förslagsställaren utelämnat deras administrativa kostnader från nedanstående uppskattning.

Förslagsställaren bedömer att det extra arbetet troligen utförs av en resurs som avlönas som kock alternativt servitör eller anställd i dagligvaruhandeln. Timlönen antas vara 160 kronor per timma för restaurangbiträde och 180 kronor per timma för anställd inom dagligvaruhandel. Timkostnaden (inklusive sociala avgifter och kostnader för overhead) för företaget antas uppgå till 288 respektive 324 kronor per anställd och timma. Det kan, enligt förslagsställaren, tillkomma materialkostnader som kan variera beroende på vilken metod för informationsöverföring företagaren väljer. Materialkostnader redovisas inte i beräkningen. Frekvens, det vill säga företagets antal verkamma dagar per år, baseras på tidigare antaganden.

Förslagsställaren uppger att tillhandahållande av ursprungsuppgifter förväntas resultera i administrativa kostnader i storleksordningen 700 miljoner kronor per år. De uppskattade kostnaderna härrör endast till företag som bedriver näringsverksamhet. Om företag som inte bedriver näringsverksamhet skulle tagits med i beräkningen hade summan, enligt förslagsställaren, blivit avsevärt högre. Det uppges att det dock bör noteras att samtliga beräkningar baseras på grova uppskattningar av tidsåtgång, frekvenser, kostnader och antal berörda företag.

Vad gäller livsmedelskontroll av företag är det, enligt förslagsställaren, förväntat att livsmedelskontrollen under en viss tid kommer att fokusera på de nya reglerna och möjligen prioritera denna typ av lagstiftningskrav i kontroller. Därmed uppges det inte vara troligt att kontrolltiden och därmed kontrollkostnader för företag kommer att öka.

Det uppges vidare att förslaget har utformats med hänsyn till att så långt som möjligt hålla nere både kostnaderna och de administrativa bördorna för dem som berörs av de föreslagna föreskrifterna. Det andra övervägda alternativet, med en striktare reglering utifrån hur informationen ska tillhandahållas, bedöms leda till än större kostnader för livsmedelsföretagarna och kan, enligt förslagsställaren, således i sig därmed leda till än större påverkan för konsumenter, producenter och grossister.

Regelrådet kan konstatera att redovisningen är både noggrann och strukturerad.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av förslagets administrativa kostnader är godtagbar, och att redovisningen av andra kostnader samt påverkan på företagens verksamhet likaså är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

I konsekvensutredningen uppges att restauranger som redan idag frivilligt informerar om ursprung kan få bättre förutsättningar att konkurrera på samma villkor, då kraven kommer att gälla samtliga restauranger i Sverige. Företag som informerar om ursprung idag uppges redan ha kostnader för särskällning och informationsöverföring. Åtgärden syftar, enligt förslagsställaren, även till att ge konsumenter mer information, vilket teoretiskt sätt också kan främja konkurrensen. Förslagsställaren anger att det dock är oklart vilket faktiskt genomslag informationen kommer att ha, vilket gör att den positiva effekten på konkurrensen kan ifrågasättas. Förslagsställaren uppger att det finns en stark

prispress i restaurangbranschen, speciellt för lunchserveringar i kommersiell sektor. Importerat kött uppges ofta ha ett lägre pris än det kött som är producerat i Sverige och andelen svenskt nötkött räknat i kvantitet uppgår idag till omkring 60 procent i offentlig sektor och 10 till 20 procent i privat sektor. En kartläggning av fyra stora grossister i Sverige uppges visa att mellan 55 och 90 procent av allt kött som säljs till restauranger är importerat. Om informationen inte bidrar till förändrat konsumentbeteende finns, enligt förslagsställaren, heller inte incitament att konkurrera med avseende på köttets ursprungsland och konkurrensen lämnas opåverkad.

Förslagsställaren uppger att det emellertid finns effekter av obligatorisk information som kan hindra konkurrensen. Om en hög andel av konsumenter har politiska motiv bakom sitt val kan konkurrensen mellan medlemsländer hindras. Förslagsställaren uppger att enligt en undersökning av företaget YouGov har andelen svenska konsumenter som säger att de endast köper svenskt kött på grund av att de har ett generellt högt förtroende för svenska djuruppfödare ökat över tid. Hög värdering av inhemsk produktion är, enligt förslagsställaren, inget unikt för Sverige. Den tilltagande nationalismen i köttkonsumtionen talar, enligt förslagsställaren, för att restauranger som kommer att välja att saluföra svenskproducerat kött kommer att gynnas relativt resterande. När svensk köttproduktion i sin tur gynnas, riskerar åtgärden att påverka den fria rörligheten av varor inom EU, eftersom samtliga medlemsstater inte går under samma krav. Det är dock inte givet att svensk köttproduktion skulle gynnas. Kostnader för ursprungsinformation kommer, enligt förslagsställaren, troligen att belasta konsumenter och producenter i tidigare led. Om restauranger får högre kostnader för administration finns risk att mindre finansiella resurser kan läggas på inköp av råvaror. Detta kan i sin tur leda till lägre priser till primärproducenter. En åtgärd som till synes främja svenska producenter riskerar, enligt förslagsställaren, att försämra förutsättningar för svensk primärproduktion.

Vidare uppges att även restaurangers förmåga att konkurrera kan försämrats. Restauranger som väljer att saluföra måltider baserat på importerat kött kan gynnas genom att sluta köpa in färskt kött och istället använda importerade prefabrikat. På det sättet kan företag som tillreder måltider från prefabrikat öka till antalet och dessa restauranger kommer inte att belastas av de administrativa kostnaderna förknippade med obligatorisk ursprungsmärkning.

I andra delar av remissen uppges också att konsumenter som har möjlighet att göra informerade val är en förutsättning för rättvis konkurrens i livsmedelskedjan. Efterfrågad effekt är därmed att företag med näringsverksamhet ges bättre förutsättningar att konkurrera på lika villkor. Vidare kan obligatoriska krav på information om ursprung möjligen bidra till tydlighet för dessa företag vad deras kundsegment efterfrågar. Det förväntas ske ett bidrag till hållbar utveckling om flerföretag, både de med näringsverksamhet och skattefinansierade, utvecklar nya varor och tjänster för att exempelvis tillfredsställa ett ökat intresse för hållbarhet bland konsumenter eller för att satsa ännu mera på måltiden som ett lärande inslag i undervisningen.

Det uppges också att Finland har genomfört liknande bestämmelser, vars giltighet förlängts och nu är giltiga till 2023. Även exempelvis Frankrike och Spanien uppges ha nationella bestämmelser gällande ursprungsmärkning. Spanien har precis förlängt sina nationella bestämmelser gällande ursprungsmärkning av mjölk och mjölk som ingrediens.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I konsekvensutredningen anges att utöver vad som redan redovisats har ingen annan påverkan identifierats för berörda företag.

Regelrådet finner ingen anledning att göra en annan bedömning och anser därför att förslagsställarens redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden är godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

I konsekvensutredningen uppges att då Livsmedelsverket fått uppdraget att ta fram förslag på nationella bestämmelser om obligatorisk ursprungsinformation har det inte funnits möjligheter att överväga alternativa lösningar som kan underlätta för små företag. Kraven uppges dock vara flexibla så till vida att informationen kan ges skriftligen eller muntligen direkt till konsumenten. På det sättet ges ett visst utrymme för anpassningar för den enskilda företagaren.

Förslagsställaren uppger dock att kostnaderna trots detta kommer att vara omfattande. 64 procent av medlemsföretag i Visita klassificeras som mikro- eller småföretag. Merparten av företag utanför branschorganisationen bedöms, sannolikt, i hög utsträckning vara enmansföretag. Små företag riskerar att drabbas särskilt hårt, eftersom de troligtvis har sämre förutsättningar att avsätta de resurser som kommer att krävas. Eftersom det finns osäkerheter kring effekten, den faktiska betydelsen av att konsumenter har möjlighet att göra informerade val, är det, enligt förslagsställaren, av största vikt att utvärdera konsekvenser för företag efter den tidsbegränsade perioden på två år.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet kan konstatera att förslagsställarens redovisning är noggrann och uttömmande i alla avseenden och att samtliga redovisningspunkter är godtagbara.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 26 maj 2021.

I beslutet deltog Elisabeth Thand Ringqvist, ordförande, Cecilia Gunne, Hans Peter Larsson, Claes Norberg och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av Annika LeBlanc.

Elisabeth Thand Ringqvist
Ordförande

Annika LeBlanc
Föredragande